

Uit de eieren, welke de nauwelijks $\frac{1}{2}$ m.M. lange, ovale, groen-gele of roodachtige mijten op de bladeren leggen, sluipen reeds na weinige dagen zespootige larven te voorschijn, die nadat ze tweemaal van huid verwisseld hebben, overgaan in een achtpootig nymphenstadium, totdat ze na eene laatste vervelling als volkomen mijt verschijnen.

Al deze overgangsvormen kan men naast elkaar vinden in 't dichte spinsel, 't welk als een meelachtige (?) massa de lindenbladeren bedekt. De overwintering vindt plaats in den grond of ook in de spleten van de stammen. Als in den Herfst de mijten haar winterkwartier betrekken, laten zij vaak op haar weg langs takken en stammen 't fijne witte spinsel achter, 't welk schittert als ijs.

Naar aanleiding van een monster van het spinsel en de maaksters ervan, door de redactie aan Dr. A. C. Oudemans (Arnhem) toegezonden, schreef ons deze vermaarde acaroloog o.a.:

„De Acari heeten *Tetranychus telarius* (L. 1758), of spinnende mijten. Zij zijn groen van kleur, maar die kleur verandert tegen het najaar in geelgroen — groengeel — geel — oranje — rood. Zij spinnen met hun palpen, niet uit spintepels. Zij spinnen aan de onderzijde der bladen in den zomer dergelijke glimmende platen (een zeer dicht weefsel), ook wel eens priëltjes (*Acarodomatien*) in de bladnerfhoeken. Men neemt aan, dat die spinsels hen beschermen tegen den wind, die hen anders weg zou waaien. In het najaar verlaten zij de bladen en spinnen over den stam, vermoedelijk om te overwinteren, en dan eieren te leggen. Tegen het voorjaar zijn de meesten, zoo niet allen, dood.

Tetranychus behoort tot de *Tetranychidae*, die aan *Bdellidae* (snuitmijten) en *Cheyletidae* (schaarmijten), verwant zijn, en vele andere. Te zamen vormen zij de groep der *Cursoria*. En deze zijn in de verte verwant aan de bekende *Trombidiidae*, e tutti quanti.

Ik ontving reeds van vele zijden dezelfde vraag.”

Vliegenlarven en rupsen op *Atropa Belladonna*.

In den zomer van 1922 en 1923 zaten in de bladeren van *Atrop. bell.* in den Muscumbuin massa's kleine grijsgroene larven, die de bladeren kris-kras doormijnden en in deze gangen ook haar coconnetje maakten; na enkele dagen kwamen hieruit vliegjes te voorschijn. Op de Zomervergadering der Entom. Vereeniging, gehouden in 1923 te Valkenburg, stelde ik ter determinatie enkele dezer vliegen en ook larven ter hand aan Professor Dr. J. C. H. de Meijere. Ik heb er helaas niets meer van gehoord.

Voor zoover ik heb kunnen nagaan bleven de

Belladonna-planten dit jaar van wege deze vliegen onaangetast.

* * *

In den Zomer van 1923 werden de bladeren van *Atropa Belladonna* bezocht door zeer vele groene rupsen, die bij voortkweeking in 't Museum de rupsen bleken te zijn van *Mamestra brassicae*.

De rupsen, die zich verpopt hadden in den grond, waarmee de bodem van 't insectarium was bedekt, leverden einde Mei 1924 de vlinders.

* * *

Terwijl in 1924 de *Atr. Belladonna* geen last had van de rupsen van *Mamestra brassicae*, werden dit jaar in Aug.—Sept. de planten zeer veel bezocht door de bruine ruigehaarde rups van den Tijgervlinder, *Spilosoma lubricipeda* L., waarvan 't bekend is, dat ze in stadstuinen soms zeer schadelijk kan optreden.

* * *

Voor herkauwende dieren zijn de bladeren van *Atr. Belladonna* schadelijk, ja doodelijk.

De lijster en merel kan zonder schadelijke gevolgen hare vruchten eten.

't *Belladonnakevertje* *Epitrix Atropae* leeft uitsluitend op deze plant.

JOS. CREMERS.

Boekbespreking.

De Uitgevers-Maatschappij Brusse zond mij: „Snelvoet, de Schrik der Veluwe”, door H. E. Kuyman. Uit de inleiding vernemen we: „Nu ons tegenwoordig zoovele vertaalde werken bereiken, waarin ons van 't leven der dieren uit andere werelddeelen en landen wordt medegedeeld, kwam bij mij de wensch op om anderen iets te vertellen van wat ik zag en hoorde gedurende mijne omzwervingen in de velden en bosschen van ons eigen schoone land”. De bedoeling is goed en zeker zou er in den trant van Long e.a. iets te vertellen zijn over inheemsche dieren, maar dat eischt kennis, toewijding en een aandachtig bespieden in de natuur zelf. Deze drie dingen missen we in dit werkje. 't Is gemaakt en gefantaseerd op de studeerkamer met als eenige grond zeker jeugdomzwervingen op de Veluwe. We missen de waarheid, die zoo goed spreekt uit de serie van Long, die bij dezelfde uitgever verscheen, en die ik nog eens hoop te bespreken. De illustraties zijn slecht en de wilde kat, die op de Veluwe leeft, is een nieuwe aanwinst voor onze fauna.

G. H. WAAGE.

Errata in het September-nummer.

Blz. 122 kolom 2 regel 5 en 7 van boven, lees: Nitzsch — blz. 128 in 't onderschrift van de afbeelding, lees: *hypoleuca hypoleuca* — blz. 131 kol. 2 achter regel 11 v. b., lees: ziemlich gerade, doch ist sie in der Mitte eine Strecke weit etc. — regel 30 v. b., lees: Ujhélyi.